

af Ordene, men det er paa mange Steder blevet opfattet saaledes, som Følge af det aldeles forkerte Udtryk: Forstole for Hæren; thi Skytteforeningerne have tidligere været — i alt Fald var det deres virkelige Grundlov — og ere endnu Foreninger, hvori de Unge oplæres i Riffelkydning og Vegemsvæller og igjennem disse to rent legemlige Færdigheder lettes Tjenesten i Hæren eller Afgang til at indtræde i Hærens Rækker, som det hedder. Men Skytteforeningerne have aldrig været og skulle ikke være Forstole for Hæren, som dette Ord alene kan forstås, og som det faktisk er blevet forstået, saaledes at der en Gang var en Skytteforening i Randers, der i den Grad var en Forstole for Hæren, at dens Overbestyrrelses Medlemmer havde faaet Love lavede saaledes, og foreslaaet andre Skytteforeninger at gaa ind paa noget lignende, at Skytteforeningens Medlemmer skulde gjøre Front for de høje fornemme Herrer som f. Ex. en Adjunkt ved Skolen deroppe i Randers, for at øve dem i militær Dygtighed og Disciplin og for at gjøre dem værdige til at indtræde i Hæren. Men efterhaanden som Hæren er kommen til at bestaa af meget uensartede Bestanddele — den rummer jo i sig lige fra de mest hjemlittere Gendarmere lige ned til noget saa frit og livligt som Livjægerne — er det jo en fuldstændig Umulighed for Skytteforeningerne at afgive en Forstole for Hæren. Det er vistnok alle Skytteforeningernes fuldt begrundede Overbevisning, at de ikke have det Mindste at gjøre med at være Forstole for Hæren. Det er det i den Grad, at den nuværende Overbestyrelse for den nuværende Sammenslutning af Skytteforeninger endda efter min Mening ikke vilde kunne godkjende en Skytteforenings Love, hvori denne Passus endnu stod, at den var en Forstole for Hæren; thi det vilde være i Strid med Skytteforeningernes fælles Organisationslov, om en Skytteforening paatog sig et saadant Hverv; saa det er ikke Tilfældet og har ikke været det. Er der Noget, der er slaaet fast gjennem Forhandlingerne nu, er det dette, at Skytteforeningerne ikke have saa høitflyvende Opgaver som den. Jeg har troet, da det ærede Medlem benyttede Ordet til at konstatere Noget, at burde oplyse ham om, at det Modsatte er Tilfældet. Skytteforeningerne ere bestedne, fornuftige Foreninger, der holde sig til Jorden, de flybe ikke saa høit som til at ville indøve Disciplinen, det overlade de til andre frivillige Vaabenforeninger, som det ærede Medlem nok veed.

Indenrigsministeren (Zenger Slev).
Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører skal behøve mig, at jeg ikke har villet forlange eller medtage Noget til Landbruget. Men jeg maa tilstaa, at den ærede Ordførers Beregning overraskede mig meget. Det er mig noget af det mest Overraskende. Hvad der er bevilget til Landbruget paa Finansloven i Enkelthederne, kan jeg ganske vist ikke faae Leilighed til at eftergaa i det Hele, saa Tallene skal jeg ikke nævne. Jeg veed ikke, hvad den ærede Ordfører har taget med, men jeg kan paavise Noget af, hvad den ærede Ordfører har glemt. For det Første maa det være mærkelig lidt, der er taget med, særlig af de indledende Poster paa § 19, III. A. 1—12, som vel burde med allesammen; da vil man komme til 150,000 Kroner. Saa kommer Landbohøistolen; den vil den ærede Ordfører ikke tage med; den giver ogsaa en temmelig klæffelig Udgift paa over 189,000 Kr. Maa, den ærede Ordfører vil ikke tage den med, lad gaa, men saa maa den ærede Ordfører heller ikke tage Industriolerne med ved Sammentilgringen med Bidragene til Industrien, og hvis jeg ikke feiler, tog den ærede Ordfører dem med. Men lad os nu holde Landbohøistolen udenfor, det skal jeg gaa ind paa foreløbig, med alt Forbehold; thi jeg finder det ikke rigtigt. Saa er der Posterne til Husdyravlens Fremme. Skulde de ikke vedkomme Landbruget? Der til er bevilget en Sum paa 214,000 Kr., den maa vel regnes med. (Berg: Oldenborrene!) Ja, Bevillingen til Oldenborrene, som det ærede Medlem har saa travlt med, er kun for 1 Aar, den bryder jeg mig ikke om, det er for 1 Aar en extraordinær Bevilling, og den skal ikke regnes med. Det viser blot, at man i den Retning ogsaa vil gjøre Noget (Ufbrydelse). Jeg beder om Forlæbelse, den vil kun blive aktiv hvert fjerde Aar paa den Maade, og til de Herrer, der tale om Oldenborrene, vil jeg sige, at det var et ikke ringe Held, at man fik Lovet igjennem i Fjor, thi det, at der er udgivet imellem 3 og 400,000 Kr., beviser noksom Berettigelsen af og Nødvendigheden for Loven; ruinerende vilde det have været, hvis vi ikke havde faaet denne Oldenborreløve; det er en forsvarlig, nyttig og forstandig Udgift, men den regner jeg ikke herhen. Jeg regner kun de faste Udgifter, og jeg hævder bestemt, at de 214,000 Kr. til Husdyravlens Fremme maa den ærede Ordfører erkjende skulle med paa den Konto. Det forekommer mig, at der er mange flere, det kan jeg ikke nægte, det forekommer mig, at